

Po drugie, skarżąca twierdzi, że nie stosując swego własnego komunikatu w sprawie środków zaradczych, a w rezultacie — nie przeprowadzając testu rynkowego zobowiązań, Komisja naruszyła zarówno istotne wymogi proceduralne, jak i uzasadnione oczekiwania skarżącej, pozbawiając ją możliwości formalnego podania do wiadomości jej stanowiska w przedmiocie zobowiązań podjętych przez Oracle. Następnie, uznając te zobowiązania raczej za nowe elementy stanu faktycznego niż za zobowiązania jako takie, Komisja dopuściła się nadużycia władzy.

Po trzecie, zdaniem skarżącej Komisja naruszyła art. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, dokonując błędnej oceny skutków, jakie miały pociągnąć za sobą zobowiązania Oracle po dokonaniu koncentracji, i, co za tym idzie, nie stosując standardu przeprowadzenia dowodu wymaganego od Komisji w przepisach prawa wspólnotowego; w ten sposób Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Wydając decyzję zatwierdzającą na podstawie art. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw Komisja naruszyła zatem prawo.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w dokonanej ocenie presji konkurencyjnej, jaka będzie wywierana przez inne podmioty konkurujące w zakresie oprogramowania (open source) na Oracle po dokonaniu koncentracji. Komisja popełniła błąd w ocenie uznając, że jeśli nawet Oracle po dokonaniu koncentracji wycofałaby z rynku MySQL (najważniejsze oprogramowanie Sun Microsystems do tworzenia baz danych), inni sprzedawcy baz danych otwartego źródła zastąpiłby MySQL w wywieraniu presji konkurencyjnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).

⁽²⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 (Dz.U. 2008 C 267, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2010 r. — Seven Towns Ltd przeciwko OHIM

(Sprawa T-293/10)

(2010/C 260/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Seven Towns Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat E. Schäfer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie R 1475/2009-1 w zakresie, w jakim oddalono zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5 650 817;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami reprezentacji strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak składający się z kolorów, opisywany jako „sześć powierzchni ułożonych geometrycznie w trzy pary równoległych powierzchni, przy czym każda z par jest ustawiona prostopadle w stosunku do dwóch pozostałych i w taki sposób, że: i) dwie stykające się ze sobą powierzchnie są zawsze różnych kolorów i ii) każda powierzchnia ma strukturę siatki utworzonej przez czarne linie dzielące powierzchnię na dziewięć równych segmentów”. Wskazanymi kolorami były: czerwony (PMS 200C); zielony (PMS 347C); niebieski (PMS 293C); pomarańczowy (PMS 021C); żółty (PMS 012C); biały i czarny dla towarów należących do klasy 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5 650 817.

Decyzja eksperta: Oddalenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji i oddalenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 650 817.

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca podnosi dwa zarzuty w uzasadnieniu skargi.

Na podstawie pierwszego zarzutu, strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie przestrzega zasad proceduralnych poprzez naruszenie art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w związku z zasadą 53a rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95, ponieważ Izba Odwoławcza popełniła błędy przy badaniu merytorycznym.

W drodze drugiego zarzutu, strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza jej prawo do sprawiedliwego procesu poprzez naruszenie art. 64 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na zupełnie nowym argumente, nie wzywając strony skarżącej do przedstawienia swoich uwag.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2010 r. — CBp Carbon Industries przeciwko OHIM

(Sprawa T-294/10)

(2010/C 260/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBp Carbon Industries, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Fish, solicitor, i S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 kwietnia 2010 r. w sprawie R 1361/2009-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CARBON GREEK” dla towarów z klasy 17 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 973 531

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie swojej skargi.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na błędne ocenę przez Izbę Odwoławczą charakteru odróżniającego rozpatrywanego znaku towarowego w odniesieniu do danych towarów.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na: i) popełnienie błędu przez Izbę Odwoławczą co do znaczenia i składni rozpatrywanego znaku towarowego oraz jego zdadności do natychmiastowego i bezpośredniego opisu rozpatrywanych towarów i usług; ii) z jednej strony prawidłowe stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że właściwy krąg odbiorców jest specjalistyczny, jednak z drugiej strony niestwierdzenie z urzędu okoliczności wskazujących na to, że rozpatrywany znak towarowy jest opisowy dla właściwego kręgu odbiorców; oraz iii) niestwierdzenie przez Izbę Odwoławczą na podstawie dowodów, że we właściwej specjalistycznej dziedzinie istnieje zasadne prawdopodobieństwo, iż inni przedsiębiorcy będą chcieli używać rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w przyszłości.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2010 r. — Arrieta D. Gross przeciwko OHIM — Toro Araneda (BIODANZA)

(Sprawa T-298/10)

(2010/C 260/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J.P. Ewert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Chile)

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie R 1149/2009-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;